

Tu, toamna mea

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- E toamna pentru mine îmbrăcată
Cu nostalgii, parfumurile ei
Ascunse-n decolteu-adânc mă-mbată
Ca vinul alb al cramei de Jidvei.

În seri târzii din lutul ei fierbinte
Ți-am frământat când amfore, când cești,
Le-am ars apoi și am gravat cuvinte
Pe care-ntr-un târziu când le citești

Să te dezmierde-o adiere blândă
Și-n aurul din frunze să te-ascunzi
Plătind o vreme soarelui dobândă
Să-ți crească flori pe umerii rotunzi.

- E un alint, deci nu mă lua în seamă,
Te-ating ușor de buze și te gust,
Un cabernet pe care nicio cramă
Nu l-a avut. Ce toamnă și cât must

Pe gura umezită de rubinul
Unui sărut atât de mult visat,
Ce an bogat și cât de dulce vinul,
Și cât de dulce primul meu păcat...

Iubirea mea, uitată-i poezia,
De zile-ntregi și nu-s destule nopți
Să-mpodobim cu stele podgoria
Și să zdrobim sub talpă struguri copti.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif